

[Erik Eriksen.]

ster på et givet tidspunkt henvendte sig til hovedorganisationernes ledelser, til arbejds-giverforeningens formand, til de Samvirken-des formand, og henstillede til dem, om forhandlingerne ikke kunne blive genopta-get. Parterne gik ind på at gøre det. Såvidt jeg kan skønne, tælle og lægge sammen, fik den ene part kun en eneste ting, men til gengæld en ting, som man lagde over-ordentlig vægt på, nemlig at få arbejdsfred i to år. Jeg kan ikke frigøre mig for det spørgsmål: Hvorledes vil det i fremtiden gå en statsminister, som i en lignende situation henvender sig til disse parter og beder dem om at tage fat igen, hvis parterne har gjort den erfaring, at når man er nået så og så langt frem, griber regeringen ind og siger: ja, men det grundlag, som vi enedes om at anbefale, blev stemt ned af den ene part, og derfor må vi fra folketingets side ændre i det? Jeg tror, det vil blive meget vanskeligt for en statsminister, for en regering, i frem-tiden i en lignende situation at henvende sig til organisationerne, således som den højtærede statsminister har gjort det — og det er han jo blevet komplimenteret for — det vil blive svært at gøre noget lignende i fremtiden, hvis vi her i tinget i dette øje-blik begynder at ændre i mæglingforslaget.

Må jeg til slut sige, at jeg hører til dem, der ikke er blevet overraskede over at se det forslag, der her foreligger. Det er jeg ikke blevet af flere grunde, og jeg vil tro, at den udgang, denne sag har fået, har givet organisationslederne adskilligt stof til efter-tanke. Jeg kan ikke lade være med at sige, at de krav, man fra en enkelt side oprindelig mødte op med, og de taler, der ledsagede disse krav, uden at der fra regeringens side tydeligt blev advaret imod at spænde medlemmernes forventninger for højt, måtte endelig med at give det bagslag, vi her står overfor.

Nok om det, det er fortid. Jeg kan på min gruppes vegne anbefale, at vi ophører mæglingforslaget til lov. Jeg skal ikke her komme ind på den højtærede økonomi- og arbejdsministers udtalelser om regeringens planer vedrørende priser og avancer; det får vi jo nok lejlighed til at drøfte senere, og det ser jeg altså bort fra ved denne lejlighed.

Jeg kan tilslutte mig, at mæglingforsla-

get ophøjes til lov, men vi kan fra vor side ikke tiltræde, at det kun skal være for eet år. Jeg gentager: det kan ikke være tilfældigt, at mæglingforslaget er blevet anbefalet af hovedledelserne; det kan heller ikke være tilfældigt, at forligsmanden har foreslået, at det skal gælde i to år, og jeg synes, det er uklogt af regeringen at se bort fra de forud-sætninger, der ligger til grund for mægling-sforslaget, for dets fremsættelse og for den anbefaling, det i sin tid fik af de to organisa-tioners hovedledelser.

Aksel Møller: Hvad jeg har at sige ved denne lejlighed, kan jeg forhåbentlig sige kort, og uden at det kalder på større debat i det høje ting. Jeg indrømmer, at det øjeblik, vi står i, ikke ville være særligt vel valgt til en fortsættelse af den politiske kamp, som begivenhederne sidste torsdag gav anledning til. Jeg giver også i den anledning afkald på ethvert svar til det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalund-borg), både i anledning af hans bemærk-ninger om, at den borgerlige opposition i radiokommentarerne havde givet anledning til en irritation, der havde været farlig for mæglingforslaget, og i anledning af hans ikke overraskende bemærkning om, at regeringen ville blive siddende. Jeg giver afkald på alt dette, og jeg tilbyder endda i alt fald mit parti som læhegn for det ærede medlem i denne situation.

Vi er fuldstændig klar over, at den beslut-ning, som den høje regering har truffet, og som den nu er i færd med at søge gennemført i dette ting, altså at løse konflikten ad lov-givningens vej, er den eneste mulige udvej, der i dag foreligger for den høje regering. Den skal have vor anerkendelse for, at den har valgt at gå til denne udvej med alle de vanskeligheder, som den, og den især natur-ligvis, kan udsættes for i den anledning.

Men dernæst vil jeg gerne gøre nogle be-mærkninger om den form, hvorunder den høje regering har valgt at tage sit initiativ for at prøve at finde vej frem til arbejdsfred. Mit partis opfattelse er, at mæglingforslaget må være en helhed. Vi har svært ved at se, hvorfor i alverden den høje regering har besluttet sig til at ændre i mæglingforslaget. Dette må dog være en helhed. Hvis folke-tinget først begynder at forandre i det, gør tinget jo sig selv til voldgiftsdommer. Vi